

בע"ה כה' בתמוז תשס"ט

17.7.2009

גליון מס' 2560.

שבת
שלום

ליל עלון קבוץ סעד

פרשת מטות-מסעי

מטות ומסעי – חל בכ"ו באב (ואין להפסיק במ"ב המסעות – "מגן אבות"). מפטירין (ירמיהו ב') "שמעו דבר ה' (ע"ד יהודה, ומוסיפין בסימן ג', פס' ד' "הלא מעתה") עד "אלוף נעורי אתה".

מברכין החודש: ראש חודש מנחם-אב ביום ד'. ואין אומרים הזכרת נשמות ולא "אב הרחמים" (ויש אומרים "אב הרחמים").

מנחם אב – מולדו יום ד', שעה 9 עם 19 דק', 5 חלקים, ולשעון א"י 2.18.

מתוך: לוח א"י, הרב טיקוצ'ינסקי
הביא לדפוס: בנימין סלנט

שעור פרשת שבוע: נעה לאו

ימי החול		שבת	
4.55	זמן תפילין /טלית	19.27	הדלקת נרות
9.18	סוף זמן ק"ש	19.35 ב'	מנחה א' 14.00
19.44←19.46	שקיעה		
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.05	צאת הכוכבים	13.30	מנחה א'
20.10	ערבית	17.15	מנחה ב'
		18.00	שיעור הרב בני
8.00	שחרית נוער	20.23	צאת השבת

לאחר תפילת מנחה, בשעה 18:00, שיעורו של הרב בני לאו בנושא:

אבוה דשמואל - פרק בתולדות ראשית אמוראי בבל

(לעילוי נשמת ידידיה כהן ז"ל)

תורנית מרפאה השבת – הילרי יום-טוב

על נקמה ודאולת דם

בשתי הפרשות שאנו קוראים השבת יש התייחסות מפורשת לנקמת דם. האחת, נקמה עם כתובת מדוייקת והשנייה - הדרך החוקית כיצד למנוע גאולת דם כאשר הרצח היה בשגגה.

בפרשת מטות כתוב: **(במדבר ל"א) ב נקם, נקמת בני ישראל, מאת, המדגינים; אחר, תאסף אל-עמיתך. ג וינדב משה אל-העם לאמר, החלצו מאתכם אנשים לצבא; ויהיו, על-מדון, לתת נקמת-ה', במדון. ובפרשת מסעי כתוב: **(במדבר ל"ה) י ...כי אתם עברים את-הירדן, ארצה כנען. יא והקריתם לכם ערים, ערי מקלט תהיינה לכם; ונס שמה רצח, מכה-נפש בשגגה. יב והיו לכם הערים למקלט, מגאל; ולא ימות הרצח, עד-עמדו לפני העדה למשפט.****

מצד אחד, יש הוראה מפורשת מאת ה' לנקום את נקמת בני ישראל מהמדיינים, מצד שני, אזהרה חמורה בדבר רוצח בשוגג. בהצהרה הזאת, שרוצח בשגגה לא יוענש במיתה, ולגואל הדם אין שליטה עליו, מביעה התורה עמדה נחרצת כבר מתחילת ספר בראשית במעשה קין והבל. וכך כתוב-

(בראשית ד') י ויאמר, מה עשית; קול דמי אחיך, צעקים אלי מן-האדמה. יא ועתה, ארור אתה, מן-האדמה אשר פצתה את-פיה, לקחת את-דמי אחיך מידך. יב ...נע ונד, תהיה בארץ. ... יד הן גרשת אתי היום, מעל פני האדמה, ומפניך, אסתר; והייתי נע ונד, בארץ, והיה כל-מצאי, נהרגני. טו ויאמר לו ה', לכן כל-הרג קין, שבעתים, נקם;

זקני הבלתי נשכח, מ. ד. קאסוטו בדרכו העקבית, מחפש ומוצא מה התורה באה ללמד אותנו גם בקטעים הסיפוריים שלה וכאן בין שאר הדברים יש **"מחאה נגד המנהג של נקמת דם** ... ניכרת בחוקי התורה נטיה לצמצם אותו ולהעמידו על המועט: גואל הדם נעשה כמעט רק למבצע פסק דינה של העדה ובשביל הרוצח בשוגג נקבע דין גלות... במקום נקמת דם" (מאדם עד נח ע' 123) ובהמשך על פסוק ט"ו הוא אומר "כאן משמיעה התורה את **התנגדותה לנקמת הדם** שהייתה נהוגה במזרח הקדמון. רק ה' שופט כל הארץ, ושופטי בשר ודם הדנים בשמו, רשאים לחרוץ דינו של הרוצח, ולא קרוביו של הנרצח כי יחס לבבם" (שם ע' 152) התורה באה לתקן נוהג קדום ולהתנגד לשיטה המשתקפת בחוקי ח'מורבי שלפיה מי שגורם למות רעהו אף בשוגג יומת. ומעבירה את האחריות לערכאות המשפט. קאסוטו גם מסביר מדוע קין "זכה" ליחס של הורג בשוגג, כלומר נגזרה עליו גלות, לא אכנס לכך כאן.

שמואל דוד לוצאטו התייחס לסוגיה, וזאת תמצית דבריו: מנהג גאולת הדם היה שכיח ונפוץ וכמו במנהגים אחרים נפוצים, לא היה אפשר לעקור אותו בבת אחת, לכן התורה נוקטת בשיטה של הדרגתיות, קודם כל הרוצח בשוגג יגלה, ייעלם מעיני גואל הדם, שחפץ להוכיח לכל העולם שהוא מאד אהב את הנרצח ולכן עליו לגאול את דמו. אחר כך יעמוד הרוצח למשפט וזה שרצח במזיד, יימסר לידי גואל הדם לביצוע גזר הדין כמו שכתוב:

(במ' ל"ה יח, יט) ... רצח הוא: מות יומת, הרצח. גאל הדם, הוא ימית את-הרצח: בפגעו-בו, הוא ימתנו. או (שמות כא יב-יד) מכה איש נמת, מות ימת. ויאמר לא צדה, והאלהים אנה לידו--ושמתי לך מקום, אשר ינוס שמה. { ס } וכי-יזד איש על-רעהו, להרגו בערמה--מעם מזבחי, תקחנו למות. בפסוקים אלה מדגיש קאסוטו "שחיי האדם הם דבר קדוש ומי שפוגע בקדושה זו מתחייב בחייו הוא... עיקרון זה קשור במושג דתי המרומו כבר בבראשית ט' ו' שפך דם האדם, באדם דמו ישפך: פי בצלם אלהים, עשה את-האדם. ואולם גם חייו של ההורג קדושים, ולפיכך אסור להמיתו אם פגע בחיי חברו שלא בכונה". (פירוש על ס' שמות ע' 187).

וכאן אני מגיעה לתחילת דבריי, המדיינים שגרמו למותם של ארבעה ועשרים אלף כתוצאה מהפיתוי ומההיצמדות לבעל פעור, הם ראויים לנקמת דם. גם עמלק ראוי לכך ועליו נאמר תמחה את-זכר עמלק, מתחת השמים; לא, תשפח. (דברים כ"ה יט).

האם עם ישראל המודרני נקם את נקמתו מהעמלק/מדין של המאה העשרים? האם ייתכן וסיפור מעלליהם של הצוררים המודרניים בכל במה ובכל זמן היא התשובה? והאם החוק המודרני השולח רוצחים במזיד ל"גלות" בבית סוהר עונה על תפיסת התורה?

הנביאים שנבאו את אחרית הימים, ואמרו... לא-ישא גוי אל-גוי חרב, ולא-ילמדו עוד מלחמה. (יש' ב' ד') ו
- איש את-רעהו, ועזרו; ולאחיו, יאמר חזק. (יש' מ"א ו'), האמינו שיבוא יום ולא נזדקק לחוקים האלה.
leje אפרון.

לה היה השבוע

במוצ"ש האחרון נערכה **אסיפה בעניין קבלת רב חדש לקיבוצנו**. באסיפה הוחלט לאמץ את החלטת הועדה למציאת רב, לפיה קבלת רב תידחה בשנה. בשנה זו ימשיך הרב דוד לכהן כרב הקהילה, ובמהלך השנה ייערך תהליך גישור בין הצדדים החולקים בעניין הרב, מתוך תקווה להגיע להחלטה מתוך הסכמה רחבה יותר. דעות מכאן ומכאן תוכלו לקרוא בהמשך העלון.

ביום רביעי יצא לדרך "**אוטובוס הקסמים**". שלא כבשנים הקודמות, עת נעשתה הפעילות בשדרות, עלה השנה האוטובוס לירושלים עם כ- 15 מבוגרי י" – י"ב. תחנתם הראשונה היתה בקרית יובל במועדונית לילדים בעלי הפרעות ההתנהגותיות, שם נערכה לילדים פעילות, בעוד ילדים אחרים צובעים את המועדונית. לאחר ארוחת הצהרים נסעו ילדינו החביבים למועדון הממוקם בהוסטל של אקי"ם, המיועד למבוגרים (בני 40 – 80), שהם בעלי לקוי שכלי. הפעילות איתם כללה שירה בציבור ופעילות משותפת, וגרמה לנוכחים הרבה שמחה. עם שקיעה חזרו הילדים עייפים, מרוצים ומלאי סיפוק.

ביום רביעי התקיים גם **ביקור של משלחת נציגים מהגוינט**. חדי הראיה יכלו להבחין בשני אוטובוסים מכובדים, שהובילו את אנשי הגוינט לביקור בגנים, שם שרו להם הילדים את השיר על "**הצבע האדום**". השיר על הצבע האדום, מדווחת רונית ברט, הוא פרי יוזמה של שחר בר, העוסקת בתרפיה באמנות, ועובדת גם בביה"ס שלנו. שחר יזמה את השיר כמענה למצוקה ולחוסר האונים שחווים הילדים מרגע הישמע הקריאה "צבע אדום" ועד נפילת הקסאם. השיר, המלווה בתנועות ובריקוד, עוזר להסחת דעתם של הילדים, ולתחושה כי בכל-זאת יש משהו לעשות בזמן המלחץ הזה. הפרויקט הזה, שבו שחר עוברת בגנים ומלמדת את השיר, ממומן ע"י הגוינט (ובשיתוף מרכז חוסן). הנה כי כן, הגיעו הנציגים, ביקרו בגן גפן ובגן רימון, צפו בילדים השרים את השיר, והתרגשו מאד לראות את ילדינו המתמודדים באומץ ובשיר עם חוויות שכאלה.

התעמלות לחברות מבוגרות

בשבוע הקרוב יתקיים שיעור אחד בלבד:

ביום ד', א' מנחם אב, 22.7, בשעה 11:00, בחדר הכושר, עם אבישג'י

החברות מוזמנות.

אחירתו fe רב לקיבוצנו

"על הרב למזג בקרבו שתי תבניות רוחניות: מצד אחד לצאת מאוהלה של תורה ולחיות מתוך שיתוף מלא את חיי עדתו, ומצד שני לשאוף לאוהלה של תורה, לא לעצמו בלבד אלא לציבור כולו" (ידיעות יבנה, תשט"ו).

כך כתב אבי ז"ל שהיה מוכר מאד בק"ק סעד, אך בנוסף לחכמתו וידענותו – וקטונתי אפילו מלהעיד על כך- היה גם מוסמך לרבנות. והנה אנחנו בחרנו לנו ועדה למציאת רב, מורכבת כולה מ"אנשים חכמים ונבונים וידועים" (ביניהם גם אשתי היקרה אשר על תכונותיה אלו אני יכול להעיד מידע אישי...); ולעניות דעתי שגגה נפלה מתחת ידם. הכוונה אכן הייתה טובה, והיא, למצוא רב שיהיה מקובל על הציבור כולו, ויוכל למלא את תפקידו על בסיס הסכמה ציבורית רחבה. אבל כאן חל השיבוש, ומקורו לא בכך שלא הייתה תמימות דעים ביחס לדמותו של הרב הרצוי- כי הרי זה טבעי ביותר- אלא בהערכתם של חברי הוועדה שההתנגדות למועמדותו של הרב אפרים ב"ק היא רחבה, ועלולה חלילה לפלג את קהילתנו.

אורח החיים הדתי בקיבוצנו בפרט, ובקיבוצי הקיבוץ הדתי ככלל, עוצב במהלך השנים על ידי תלמידי חכמים שהיוו חלק מהקהילה, וחיו בה "מתוך שיתוף מלא". אורח חיים זה בודאי עובר מעת לעת שינויים כאלה ואחרים, רובם בעקבות דיונים והסכמות רחבות. אני משוכנע שרוב הציבור לא בא לתהליך בחירתו של רב חדש מתוך כוונה ליישם בהזדמנות זאת שינויים באורחות חיינו, ולכן מי שהצביון הדתי של קהילתנו אינו תואם את ערכיו והשקפת עולמו, בודאי ימצא לעצמו מקום אחר או שיתאים עצמו למקובל בקהילתנו.

אני סבור שהרב אפרים ב"ק הוא רב מתאים מאד וראוי לקהילתנו, ועל כך אני יכול להעיד עדות אישית מהיכרותי אותו כמחנך של בתי, שהשכיל לבנות מערכת יחסים נכונה ויפה עם תלמידיו. בנוסף לכך, נאמנים עלי עדויות אנשים המכירים אותו מקרוב יותר מיום או יומיים, ובהם מורים שעבדו איתו, חניכיו בבית הספר ועוד; כמו גם התרשמויות של אנשים רבים בקרבנו אחרי השבת שבה שהה אצלנו עם משפחתו. כעת אנחנו נדרשים לתהליך גישור – שספק בעיניי אם יעלה יפה- ובדרך מרוב חששותינו מפילוג בקהילה, הפסדנו רב שבחר להקדיש חלק משיעוריו בשבת לנושאים של שלום בית ושלמות הקהילה.

חבל שהועדה לא הביאה את מועמדותו של הרב אפרים ב"ק להצבעה, כי אישית אני משוכנע שהיה מקבל את תמיכת רובו הגדול של הציבור. יתירה מזו - שלא במתכוון גם פגענו בו ובמשפחתו, ובעקיפין גם בשמה של קהילתנו; ואני סבור שחובה עלינו להתנצל בפניו על כך. מי יודע, אולי עוד נצליח בעתיד להביא אותו אלינו, כדי שימלא את אחד מתפקידיו היותר חשובים של רב - להיות מתלמידיו של אהרן, ולהשכין שלום בין איש לרעהו.

לסיום עוד קטע אחד ממאמר אחר של אבי ז"ל: (בהקשר לשני תפקידיו הראשונים של הרב בקבוצה - מורה, ומורה הוראה) - "לא נגענו בתחום התפקידים החברתיים של הרב, שחשיבותם גדולה מחשיבות תפקידיו התורניים הלכתיים, ושהם קובעים את ההבדל בין רב מחוץ לקבוצה ורב בקבוצה, והם שמקנים לו את סמכויותיו ואת מקומו בחברה" (ידיעות יבנה, חשוון, תש"י).

ראוי אולי לסיים בדברי הנביא זכריה (פרק ח' פסוק י"ט) בפסוק העוסק בארבעת הצומות, והסיפא המוכרת שלו – "והאמת והשלום אהבו".

מתניה רפ"ל

ע"ה"א"י"א"ט

בתקופה האחרונה, בעקבות הדיונים לבחירת רב, התחדדו הבדלים בתוך קבוצתנו. על מנת להציג הבדלים אלה, אביא פירוש של המשנה באבות כפי שהופיע בעלון האחרון ופירושה כפי הבנתי.

המשנה אומרת: "הו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה". חברתנו הבינה שכוונת המשנה היא להיות וותרן, פשרן ומתון בענייני חינוך ולא לעשות הרחקות רבות מדי לאיסורי התורה שמא נגיע לקיצוניות שאינה רצויה.

לפי הבנתי כוונת המשנה לומר - לעשות סייג, דהיינו גדר למצוות ואיסורי התורה, כדי שלא נעבור עליהם. אין מדובר באימרה מכבידה, אלא אימרה בעלת תועלת בשבילנו. כל איסור ואיסור תורה שאנו עוברים עליו מרחיק את נשמתנו מהדבקות האלוקית אותה אנו מבקשים, ולכן חז"ל אומרים לנו- התרחקו מן העבירה- זה לא כדאי. אינני רואה איפה המשנה אומרת לי להיות וותרן ופשרן בענייני חינוך- המשנה אומרת להיות מתון בדין. זאת אומרת שכשאדם בא לדון בדין ישקול היטב את פסק דינו בטרם יוציא לאור, כדי שלא יצא משפט מעוקל.

בנוסף, אני גם משתדל להיות קנאי לה'. מה יש? הרמח"ל במסילת ישרים כותב שזהו ענף של אהבת ה'. מי שאוהב מישהו באמת הוא גם מקנא לו ורוצה לעשות רצונו.

מתברר שישנם הרואים אותי בעקבות עמדות אלו בעמדת מיעוט שאין להתחשב בו, כי הוא מיעוט. מיעוט שאינו מיישר קו עם הערכים של הקיבוץ ובגללו לא הגיע לכאן רב שמלמד בחינוך הקיבוצי ומאוד מתאים לאוירה של סעד, חוץ מקומץ קטן שעושה הרבה "רעש".

אך מבדיקה קצרה התברר לי, שלא כל הילדים בסעד מתחנכים בחינוך הקיבוצי. גם לא רובם. רוב מסיימי כיתה יב' השנה לא למדו בבית הספר הקיבוצי. הם למדו במוסדות אחרים, דהיינו ישיבות תיכוניות ואולפנות. "אוי ואבוי" - אך זו המציאות. בדקתי עם אחי שמסיים כיתה ח' בסעד, כמה מהם ימשיכו ללמוד בבית הספר בקבוצת יבנה- בית הספר הקיבוצי, והוא אמר לי ש- 11 מתוך 16 הולכים לישיבות תיכוניות ואולפנות. אז אפשר להיות נגד שינוי, אבל השינוי כבר כאן. כנראה לא שמנו לב אבל גדל פה דור חדש שלא מתחנך בחינוך הקיבוצי ויש להתחשב בו ולא לראותו כמיעוט, כי הוא בטח לא מיעוט עד כדי כך שלא צריך להתחשב בו. וזה לא מתחיל מהנוער. זה מתחיל קודם כל מההורים היקרים שלנו ששולחים אותנו למוסדות לימוד אלו. אני לא נכנס כרגע לסיבות, אך כנראה שגם הם לא מעוניינים בחינוך הקיבוצי.

ודרך אגב, לא נראה לי שאנו צריכים להיות מוטרדים מכך, משום שהנני רואה עצמי קרוב יותר לערכי קיבוצנו מרוב חברי בני גילי שלמדו בחינוך הקיבוצי, למרות שעדיין אינני מבין לגמרי מה הם הערכים, איפה הם כתובים ומי החליט עליהם.

איך קרה השינוי הזה?

בשקט בשקט, לאט לאט, ב"קול דממה דקה". כמו המסר של הקב"ה לאלהינו הנביא. דווקא את הרעש עושה הקול שכנגד. בתחילה, לא רציתי לכתוב לעלון. אך דברתי עם מישהו מבוגר שאמר לי- אתה חייב לכתוב. כל הזמן שומעים פה קול אחד, ויש ציבור לא קטן שהוא לא כזה וצריך לשמוע גם אותו.

גם הקנאות נמצאת יותר בצד זה ועל כך אני גא בהם, כי אינני תופס את הקנאות כלא טובה (אך כמובן שצריכה לבוא במסגרת מתאימה). ישנם אנשים שימסרו נפשם למען קידום תפילת נשים ו"קידום" מעמד האשה. יכתבו, ידברו באסיפות, יתנו שיעורי תורה בעניין וינסו להחזיר ברבים את רעיונותיהם. אני לצערי, לא מספיק קנאי. אין בי מספיק מרץ ללכת לאסיפות ולשכנע אנשים. כמובן איני מתבייש בדעותיי ואף גא בהם אך אינני משכים ומעריב להביע אותם מעל כל במה.

ואם ארצה, האם יתנו לי?

אינני מבין מדוע אני מסוגל לראות אנשים הולכים למניין שוויוני בשלוות נפש- טוב, בסדר שיעבדו את ה' כרצונם. גם כשאני מקבל הודעות בדואר על תפילות נשים ורואה פרסומים על כנסים למען מעמד האשה ביהדות אני מגיב בסובלנות. אך עדיין זכור לי איך אותנו השתיקו כשהודענו על שיעורי תורה בבית כנסת משום ש"רחמנא לצלן" השיעורים היו לבנים לחוד ולבנות לחוד וזה צרם לאזנם של כמה אנשים. אז נשארנו בשקט וכנראה גרמנו לכך שאנו נראים כ"מיעוט שאין צריך להתחשב בו". אז מה עושים הלאה?

אני מניח ששני הצדדים מרגישים שדוחקים אותם ואין סובלנות כלפיהם ויש להם דוגמאות רבות לכך. הכי גרוע יהיה להתכסח ולריב ללא הפסקה, והטוב ביותר יהיה להרבות באהבה ולהדגיש את המשותף ולא את המפריד. אין הכוונה לטשטש את ההבדלים, אלא להיות מודע אליהם אבל להשתדל לא לחפור בהם שוב ושוב.

לכן לא נראה לי שיש צורך באסיפות רבות שידברו על כך, כי אהבה זה לא מרבה. אלא פשוט לקחת שלושה נציגים מכל קבוצה שישבו יחד, יבדקו מה מטריד כל קבוצה ואיפה הם חשים מאוימים ויבחנו איך ניתן לחיות יחד עם סובלנות ועם מינימום כפייה של אחד כלפי השני, כך שכל אחד יוכל לחיות את חייו בשכנות טובה ולדבוק בה' כפי הבנתו.

ונסיים בדבר תורה: שאלו חסידים את האדמו"ר הזקן מה גדול יותר אהבת ה' או אהבת ישראל? ענה הרבי לחסידיו, שאהבת ישראל גדולה יותר, כי מי שאוהב מה שאוהב (הקב"ה) אוהב (את ישראל), בעצם אוהב גם את האהוב.

יהי רצון שנשכיל להפנים מסר זה במיוחד בימים אלו, שהרי הפגם באהבת ישראל היה הסיבה לחורבן הבית וכאן המפתח לבית המקדש השלישי ולגאולתנו, וכפי שרחלינקה כתבה בשבוע שעבר, אהבה זה מה שהכי חסר לנו היום.

שבת שלום ואוהב - אחיה היא

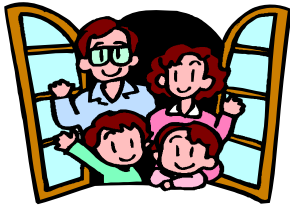
פגישות הקיץ החמים... דוקא קורה הרבה!

אולי קצת אבסורדי, אבל העונה שבה הילדים בחופש וכולנו מחפשים דרכים לבילוי, בארצנו הקטנטונת היא דוקא העונה שבה יותר חם, פחות פורח ופחות נוח לטייל. אז הרשו לי להביא לידיעתכם רעיון גאוני !!! (לא שלי), והוא: **סיווי ערב**. אפשר להנות מטיול בקיץ, בשעות נעימות, קרוב לבית, וגם להתנסות קצת בשמירת טבע. אכן המצאה גאונית. במה מדובר?

רשות הטבע והגנים מציעה מגוון סיורי ערב קיץ, באתרים שונים בארץ. אני רוצה לדבר על אלה שאני מכירה מקרוב - אלה המתקיימים באזורינו (מרחב שפלה וחוף):

- א. סיור שקיעה בגן לאומי אשקלון - מיזם חדש ומעניין.
 - ב. סיור ליל ירח בשמורת טבע חולות ניצנים. מומלץ בחום - תשאלו את ילדי המפ"ל...
 - ג. סיור ערב לאור עששיות בגן לאומי בית גוברין - חוויה בלתי רגילה בארץ אלף המערות.
 - ד. וכמובן, הדובדבן שבקצפת - סיור צבי היס. בעלי נסיון משנה שעברה כבר מחכים לתאריך...
- אז מה עושים? זה מאוד פשוט: מתקשרים למוקד המידע (*3639) ונרשמים. מי שמעוניין בפרטים נוספים, מוזמן לפנות אלי. ושיהיה קיץ נעים ומהנה!

רחל צברון.

הרהורים על שכונה מצורבת

בעלון לפני כשבועיים פרסם יהודה ש. מאמר בנוגע לשינויים, ובו העלה בין השאר הצעה לפתוח את המגורים בשכונה גם לבני הקיבוץ שאינם שומרי מצוות. הצעה זו הוזכרה בקצרה גם באסיפה האחרונה שעסקה בבחירת הרב.

כבר זמן רב שאני חושבת על הרעיון הזה, ומבקשת לתמוך בו כאן ממספר נימוקים. ראשית, לא אכחיש כי המניע המרכזי לרצוני כי השכונה תהיה "מעורבת" הוא מניע אישי- משפחתי. אך דווקא המבט אל משפחתנו בנושא זה מעורר בי הרבה תקווה ואופטימיות לאפשרותו וליתרונותיו של מהלך כזה.

בנוסף, אני סבורה שמהלך של פתיחת השכונה יעזור ליצירת "מרווח נשימה" בנושא הדתי בסעד. הדיבורים האחרונים שהתעוררו סביב בחירת הרב לגבי תחושות קשות מכיוונים שונים- של אנשים שחשים שלא מאפשרים להם לקיים את החוויה הדתית שלהם כדרכם, גרמו לי לחשוב שדווקא פתיחה לכיוון כזה תפחית את רמת האיום ותיצור חוויה של קהילה שבאמת מכילה מגוון. נשמע אולי קצת מוזר ו"הפוך על הפוך", אך זוהי תחושתי.

בעבר התגוררנו בקהילה כזו, והרגשנו שזו דרך נפלאה ואפשרית לחיבור ולמפגש בין קצוות שונים, ואפילו שונים מאוד.

לסעד יש בנים נפלאים, ערכיים ורוחניים שיוכלו לתרום המון להתפתחות הקיבוץ מבחינות שונות. רבים מן הבנים מבקשים להיות קרובים למסורת, קרובים לחינוך הניתן כאן בסעד, קרובים לקיבוץ וקרובים למשפחתם. מדוע לא נאפשר להם זאת?

ודאי שישנם קשיים שונים שעלולים לצוץ, אך בארץ מתקיימים בהצלחה כבר למעלה מעשור יישובים מעורבים רבים. קיימים תקנונים יישוביים המסדירים את אורח החיים המשותף במגוון הנושאים: שבת, חינוך, לבוש וכו'. ניתן ללמוד מהצלחותיהם של יישובים אלו ולהשתמש בקיים, ובכך לחסוך מאמצים ואנרגיות הכרוכים ב"המצאת הגלגל מחדש". ישנם גם מודלים טובים לבתי ספר מעורבים, אך זהו עניין נוסף שלא ארחיב בו כאן.

שכונה מעורבת יכולה אף להוות מוקד משיכה לזוגות דתיים נוספים- ישנם היום משפחות דתיות רבות המחפשות להתגורר ביישובים מעורבים, והראיה לכך היא השגשוג של היישובים הללו (לעיתים אף נוצרת בעיה של עודף זוגות דתיים ביישובים המנסים להשיג מספר "מאוזן" של דתיים מול חילוניים!...).

ולסיכום, לכל מי שקורא את הדברים וחושב בלבו: "נו, באמת, לא חסרים לנו שינויים ותסבוכות כבר כיום, ולמה להוסיף עליהם?!" אומר כי מהלך זה יכול להערכתי לקדם ולהעשיר את סעד, להפחית דווקא תסבוכות קיימות, ולפתח בנו אהבת חינם וקירוב לבבות אמיתיים.

כנרת סואל - פולק.

נר זכרון: כז' בתמוז – יום השנה לפטירתו של חברנו אליעזר ענבי ז"ל (תש"ח)

כז' בתמוז – יום השנה לפטירתו של חברנו אלימלך (לייבל) אריאל ז"ל (תשנ"ד)

ג' באב – יום השנה לפטירתה של חברתנו עפרה שהם ז"ל (תשס"ה).

מחסן הבגדים בקיבוץ סעד כראי לשיוויים בשיתופיות

במהלך לימודי באוניברסיטה ערכתי עבודה בנושא ההלבשה בקיבוץ סעד מיום היווסדו של הקיבוץ ועד ימינו.

לכאורה הבגד הוא בסך הכל מצרך קיומי שהוספנו לו מימד אופנתי, אלא שבקיבוץ היו לביגוד משמעויות נוספות וחשובות בשל מערך החיים השיתופי. בעבודתי בחנתי את השפעתן של התמורות בחיי השיתוף בקיבוץ סעד על תחום הביגוד וההלבשה.

העברת בעלות:

ביסודותיו הרעיוניים של הקיבוץ עומד השוויון בין חברי הקבוצה כערך עליון. לכן עם הקמת הקיבוץ העבירו החברים את רכושם הפרטי, כולל בגדים, לרשות הכלל.

במהלך אסיפת חברים בנתניה נשמעה ביקורת על חריגה בתקציב מחסן הבגדים. אחת המחסנאיות אמרה באסיפה: " על דבר אחד הדרוש תיקון יש לעמוד והוא יחס החבר לבגד. על ידי שמירה מקסימלית על הבגדים יכולנו לחסוך הוצאות רבות. יידעו החברים שיש למסור את הבגדים המלוכלכים למכבסה – במקום לפזרם במחנה. יש למסור את הבגדים הקרועים לתיקון...".

הבגד יצר חזית בין המחסנאיות לחברים, עד שבשנת תש"ד הציעו "לשם עזר לפיקוח על הבגדים ומצבים יסמנו את הבגדים, בצורה כזאת תהיה ביקורת תמידית על רכוש זה". בהעברת האחריות על הבגד לחבר ניסו להפחית את הזלזול בבגד. המתנגדים להצעה חששו שיש פה פתח לפריצות נוספות בשטח זה, שיפגעו בערך השוויון.

בשנת תש"ו נוסח תקנון חדש של ועדת הלבשה והנעלה, בו מזהים נסיונות ראשוניים לאפשר לחבר להתערב ברכישת ובחירת בגדיו. חלק מסעיפי התקנון מפרטים כיצד הכלל משגיח על רכוש הפרט ומנגד ישנם סעיפים אשר מתירים התחשבות ברצונות הפרט. לדוגמא: "טעם הפרט – הוועדה תתחשב בטעמו של הפרט במידה ואין הדבר גורם להפרשים ניכרים במחיר". לעומת זאת "בגדים חדשים יחולקו לשני סוגים: 1. בגדים הנמסרים לכביסה מידי שבוע ייקנו על ידי המחסנאית על פי שיקול דעתה...2. בגדים אחרים ייקנו אך ורק על פי החלטת הוועדה".

חמש שנים לאחר מכן נוסח תקנון נוסף ובו שינוי משמעותי – הפרטת ההלבשה! כל חבר קיבל 'תקציב חופשי' להלבשה. כל חברה יכלה לערוך קניות בגדים ללא התייעצות עם המחסנאית. עדיין נשאר לרשות המחסנאית 20% מהתקציב השנתי להלבשה על מנת לספק פרטי לבוש הכרחיים.

הלבשת ילדים:

לבגדי החברים היו שני בעלים – החבר ומחסן הבגדים. לבגדי הילדים היו שלושה בעלים – ההורים, המטפלת ומחסן הבגדים. לבגדי הילדים לא היה רק ערך קיבוצי אלא גם ערך חינוכי, כפי שכתבה מחסנאית בעת סיום תפקידה: " בעזרת צוות המטפלות הנהדר, שלא זנחו את הצד החינוכי גם בתחום ההלבשה – גיליתי מימד נוסף בעל חשיבות מרובה... לא פעם הביעו ילדינו רצון חזק למכנסי ג'ינס יקרים או אפילו לחולצת עבודה קנויה כמו לחברים, אבל כשהסברתי שזה יגרום לבעיות של שליטה בתקציב נתקלתי מייד בהבנה וויתור. אני מעריכה את זה ככל כפליים אחרי שיחות עם מחסנאיות ממשקים של זרמים אחרים ששם הביגוד היקר הוא 'ערך', והילדים מפעילים לחץ שאין לעמוד בו על המחסנאיות. ובכן, ילדים יקרים, אחרי בדיקת הנושא מקרוב – אני יכולה להבטיח לכם שלובשי 'ה'ליוויס' וה'רנגלר' אינם עולים עליכם במאומה – לי הייתם מקור גאווה" ('עלים' 1979).

בתחילת כל עונה בא כל ילד בנפרד בליווי המטפלת – למדוד בגדים במחסן בגדי הילדים בהנחיית המחשנאית. לכל ילד התאימו מספר בגדים קצוב כפי שהוסכם – כך שכולם מקבלים שווה בשווה. הבגדים שנבחרו הועברו בשק לאישור וסימון על ידי ההורים.

בשנת תשמ"ט הופרט ביגוד הילדים, וההורים קיבלו תקציב עבור הלבשת הילדים. בעקבות כך נפתחה חנות 'יד שניה' והוקטן ייצור הבגדים במתפרות שכן ההורים רכשו בגדים היכן שרצו ולא רק מתוצרת המתפרות. כשנתיים לאחר מכן הועברו גם בגדי הבורק מבתי הילדים לבתי ההורים.

התארגנות במרחב:

בראשיתו של הקיבוץ מחסן הבגדים היה בצריף, כמובן. ב-67' נחנך מחסן הבגדים במבנה קבע, מבנה הקבע השלישי בקיבוץ אחרי בית הכנסת וחדר האוכל – עובדה שאולי משקפת את חשיבותו של מחסן הבגדים. המבנה שנבנה משמש עד היום, מלבד שינויים פנימיים שנעשו בו בהתאם לשינוי בצרכים. בעקבות הפרטת בגדי הילדים, פינו מקום למחסן יד-שניה והוקמה חנות בגדים. בשנת תשנ"ג החלו לבחון אפשרות של התייעלות ענפי השירות בקיבוץ ובהם חנות הבגדים והמתפרות. המסקנות מהבדיקה הובילו להקמת חנות בגדים אשר תמכור את תוצרת המתפרות גם לתושבים שמחוץ לקיבוץ, על מנת שהענף יהיה רווחי. בעקבות כך בשנת תשנ"ח חוללו במחסן הבגדים מהפכה זוטא: הוגדלה חנות קו לקו על ידי הוספת מתחם תאי הכביסה לשטח החנות. תאי הכביסה עברו למקום בו היתה יד-שניה. מחסן יד-שניה הועבר לחדר במבנה סמוך למחסן הבגדים.

סיכום

השינויים בתקנוני ההלבשה הקרינו על ההתארגנות המעשית במרחב המסועף של המחסן. נמצא קשר ישיר בין הפרטת הלבוש והפיכות ענפי הקיבוץ לענפים רווחיים לבין השינויים במיקומם ובגודלם של האגפים השונים במחסן הבגדים. ניכר שהתמורות בערכי הקיבוץ השפיעו רבות על המהלכים אשר התרחשו בתחום.

הבאתי תקציר של עבודה אשר נכתבה בשנת 2004. מאז, כידוע, הופרטה גם הכביסה במכבסה האזורית, ולכן שוב חלו שינויים ביעדי המבנה, כך למשל לאחרונה עברה הכביסה למשכנה החדש בתוך מחסן הבגדים.

תמר אייל

ברוכים הבאים!

למשפחת תדהר ודניאלה ג'קסון, ולילדיהם: נעים, יובל וגלעד, שהגיעו השבוע לקיבוץ.

משפחת ג'קסון תתגורר בביתם לשעבר של חנן והדסה גולן.

מאחלים לכם קליטה רכה ונעימה בקהילתנו!

למרגלית וישראל שריד

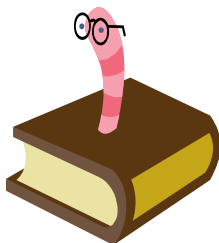
ולכל המשפחה

ברכת מזל טוב לבבית

להולדת הנין

נכד לעוזי ועידית

בן ליהודית ואביתר

מהנצחה ספרונית האולמרי

בימים אלה אנחנו שוקדים על מחשוב ספרונית החברים, דבר שיקל עלינו במתן תשובות כאשר מחפשים ספר מסוים, במעקב ובתפעול החזר ספרים שהושאלו בכלל, ובזמן הרצוי, מתן דיווח מסודר על ספרים חדשים, אפשרות להזמין ספר מבוקש במייל ושמירת הספר למבקש, ועוד ועוד.

המשמעות של הפרוייקט היא עבודה סיוזיפית ואין-סופית של הכנסת נתונים למחשב בצורה ידנית של כל הספרים בספריה, וכמובן נתונים גם על רשימת הקוראים. יתכן ובתקופה זו ייפגע קצת השירות בספריה בגלל שילוב ומעבר בין שיטה לשיטה, אנא, גלו הבנה וסבלנות. עד שלא נסיים לחלוטין את המעבר, לא נוכל לתת את כל השירות הנובע ממחשוב הספריה.

**אנחנו מזכירים לכולם לבדוק ולחפש האם יש בביתכם ספר השייך לספריה שנשכחה החזרתו!!!
נשמח לקבל את כל הספרים האבודים והנעלמים.**

שימו לב כי הספריה נפתחת גם בשעות הערב, בימי חמישי בין השעות 19:00-20:00, ובמוצאי שבת חצי שעה לאחר צאת השבת למשך כשעה.

כל הפרוייקט הזה לא יכול היה להתקיים ללא עזרה, תמיכה ושיתוף פעולה עם חנצ'ה, ללא עזרתו של חיים לנדסמן במציאת תוכנה מתאימה לספריה (בחיים !!!), תמיכתם של אנשי יחידת המחשב, וללא עזרתם של המקלידים הנאמנים המקדישים שעות רבות של עבודה: מעיין גולדנברג, ידיד המל וציפי שהצטרפה אליהם.

בהזדמנות זו אנו רוצים לפרסם את רשימת הספרים החדשה שהתווספו השבוע לספריה, ניתן למצוא אותם על מדף התצוגה:

ועד הים הגדול / אסתי קון	עלה הארגמן / מישל פייבר
הבן הטוב / שי גולדן	ימי הפופ / עמיחי שלו
גריין קארד / רם אורן	תיק תפור / יחיאל גוטמן
הייתי מאחוריך / ניקולא פארג	ערבה עיוורת, עלמה נמה / הרוקי מורקמי
האיש המאושר / צור שיזף	אות מאבשלום / נאוה מקמל עתיר
במשפחות הכי טובות / בני דון יחיא	זה שמחכה / יותם טולוב
רכוש גנוב / סוזן אדם	התיאוריה האחרונה / מוריאל ברברי
כל מי שאהבה / עדנה נוי	קרוב / דרור בורשטיין
יוונית למתחילים / גיימס קולינס	המלך האדום / פול לו סוליצר
אלנבי / גדי טאוב	אדון בלומנטל והפיראט היהודי / דניאל שלום
הפילוסופית / פטר פרנגה	יצחק בשביס זינגר ביוגרפיה / גינט האדה.

עד כאן להפעם, קריאה מהנה

.I תרבות

ביום שני השבוע מלאו 75 שנה לפטירתו של חיים נחמן ביאליק. לציון אירוע זה מביאה לנו כרמלה את המניפסט של ביאליק בנושא ספרות ילדים.

כרמלה ביקרה בבית ביאליק, התלהבה וממליצה מאד לבקר. בחדר בו מופיע המסר הנ"ל, מוסרת כרמלה, ישנה התייחסות לכל יצירותיו של ביאליק לילדים בצורה יפה ומרנינה, ובין השאר גם לקשר האישי שהיה לו עם כמה ילדים.

**החתימה אל "כתוב הפלאים"
ביאליק על לפטים ועל עקרונות הכתיבה לילדים**

"דברי ספרות לקטנים - מחויבים להיות מן הבחינה האמנותית סולת נקייה"

"האמן העברי, בבואו לתת דבר יצירה ספרותית לילד עברי, יש שהוא מוצא את עצמו בשביל כך נתון בין המצרים עד לאין מוצא. אם יאמר להישאר נאמן לכישרונו ולדרישות האמנות – ייתן דבר שהוא למעלה מכוחו הלשוני של הילד; ואם ירד דרגה, כדי 'להסתגל' למדרגתו הלשונית של הילד – לא די שיזייף בכך את חותם רוחו וייתן דבר שאין לו מן הבחינה האמנותית שום ערך, אלא גם לא ישיג את מטרתו, לפי שייתן ממילא דבר שהוא למטה גם ממדרגת התפתחותו הכללית של הילד, כלומר דבר שלא יעשה שום רושם על הילד, ונמצא שהסופר זייף עצמו לבטלה.

תפקידו של הבא לתת במקצוע זה דבר נאה ומתוקן – קשה אפוא מכל צד. עליו למצוא, ויהי מה, את המוצא מן המצרים. עליו להשלים בין דרישות שונות -- אמנותיות, פדגוגיות, סגנוניות – שכל אחת מהן צודקת בפני עצמה, וכולן יחד סותרות על פי רוב זו את זו. עליו למצוא ויהיה מה, את ה'כתוב השלישי', אותו 'כתוב פלאים' המכריע בין הכתובים הרבים, המכחישים זה את זה [...]

אין מתעודת 'ספרות הילדים' כלל לרדת אל הילד, אלא להפך, להגביה את קומתו, להעלותו מעט מעט, דרגה אחר דרגה בסולם ההתפתחות. צריכה היא לפתוח בחשאי את לבו ולהכניס בו מדעתו ושלא מדעתו מושגים וקנייני רוח שלא נודעו לו קודם לכן. קריאת הילד בספר – אף היא יש בה משום לימוד, אם גם לימוד שלא מדעת, לימוד מתוך תענוג; אין אפוא כל רע אם נטריח את הילד במעט. אל לנו אפוא להסתגל לטעמו הפגום ולבערותו של הילד, להפך, נמשוך נא ונעלה את הילד אלינו.

'אופיר' יקפיד הקפדה יתרה גם על ההידור החיצוני של כל דברי הוצאתו. מעשה העיטור והקישוט ומעשה הציורים הבאים בפנים הספרים מסור בידיים אמונות של ציירים ידועים, שכבר נתמחו במקצוע האמנות המיוחד לילדים. הם ינצחו גם על הטכניקה של ההידור החיצוני, בכל הנוגע לטיב הנייר, לצורת האותיות, להדפסה, לקביעת הפורמט, לקישוט הכריכה – באופן שיהא הכל עשוי בטעם, מתוך חשבון ודעת, ובלי ארעיות הנותנת טעם לפגם.

(מתוך פרוגרמת ביאליק לייסוד "אופיר")

הביאה לדפוס: כרמלה קוט.

עונת התינוקות

התחדשות

עברו שבועיים מאז פורסמו תוצאות ההצבעה על השינוי בסעד. יש הרואים בכך סיומו של תהליך ארוך. אנו בתחושה שלא סיום יש כאן, אלא תחילת דרך חדשה. דרך שיש בה הרבה תקווה, עם זאת תידרש עוד עבודה לא קטנה, כדי שההולכים בה ילכו לבטח. כעת מתחילה העבודה. אני רוצה להודות לבוקי, מזכירנו הנמרץ, שבלעדיו עדיין היינו הרחק מאחור, ורק היוזמה וכושר הביצוע הבלתי רגיל שלו, הצליחו לקדם מהלך מורכב זה, תוך תחושת הוגנות, שקיפות ואחריות. כפי שהתפרסם, גם קיבוץ טירת צבי, שהשבוע חל יום עלייתו לקרקע, סיים הצבעתו בימים אלה, וקיבל ברוב של 75.5 אחוז את הצעת השינוי (אצלם המודל בשנתיים הקרובות יהיה המודל המשולב, ובשנה השלישית יהיה כמו שלנו, לערך). האם אך מקרה הוא שבימי הולדת קיבוציים משנים דרך? הייתי מציע לעוד כמה קיבוצים וותיקים שלנו להתחיל להיערך לקראת יום ההולדת שלהם...

ועוד התחדשות

הגרעין המשימתי קיבל סוף סוף את אישור מוסדות המדינה, ואנו מקווים שבסוף שנת 2009 יעמדו 12 המגורונים במקומם, והמשפחות תיכנסנה. נקווה שחג החנוכה, יהיה חג חנוכת הבית. כרגע אנו בקשר עם לא מעט משפחות המעונינות להצטרף. גילי, עמיחי צור, ודני לוריא בסיוע חברים נוספים, עובדים על גיבוש הקבוצה וגיבוש המצע לגרעין, שכאמור יפעל להעמקת ההידברות והשיח הדתי-חילוני באזור, וכן יקדם נושאי איכות הסביבה. גם פה עוד עבודה רבה לפנינו, אך הזרע נשתל, ומתחיל לנבוט.

ועוד ועוד התחדשות

במשק חי - תודה רבה לשי המל על שנות הטיפול המסור במשק חי. עם סיום עבודתו חיפשנו מחליף שיוכל להחזיק את המקום ולפתחו. רחלי לנדאו שינסה מתננים, ומתוך אחריות אישית לקחה על עצמה לטפל בכך. היא יצרה קשר עם רוני אלון שהביע התעניינות והסכים להיכנס לנושא. רוני, בן קיבוץ בארי, הבונה ביתו בהרחבה הקהילתית בקיבוץ נגבה, לשעבר מנכ"ל המחנות העולים, הנדסאי בע"ח (יש דבר כזה, בחיי...) מטפל באמצעות בעלי חיים, ומרצה בנושא זה במכללת ספיר. רוני סבור שלמשק חי יש פוטנציאל גדול להיות מקום המחובר לקהילה, לגיל הרך, לבית הספר, ואף להפוך למרכז איזורי לטיפול באמצעות בע"ח. בהנחיית רוני, עובר משק חי תהליך שיפוץ, ניקוי, וארגון מחודש, בזיעת אפו של נתנאל לנדאו, ילדי חטיבה ומתנדבים נוספים. כף לבוא לראות את התגייסות ילדינו, ואנו מקווים שבעוד כשבועיים יפתח מחדש. (בינתיים בשבת אפשר להתגנב בשקט, לעבור דרך הגדר שלא קיימת מכיוון מגורי הצעירים, ולראות את אשר כבר נעשה). העוסקים במלאכה מלאי תקווה, אנו מקווים... וגם החיות בטח מקוות...

הבל פיהם של תינוקות בית רבן

פעם, למי שזוכר, הייתה החלטת אסיפה שלא מביאים ילדים לבית הכנסת מתחת גיל שנתיים. החלטה המעלה אבק בתיק הפרוטוקולים של האסיפה, ואולי טוב שכך. בית הכנסת היהודי הוא מקום חי, תוסס, ושמח, חלק מהחיים. עם זאת צריך לזכור גם את "וגילו ברעדה". חשוב שתישמר יראת הכבוד הנדרשת. איני מיצר על כך שילדים קטנים בוכים מידי פעם, באמצע התפילה - כמו שאומרים - זה קורה במשפחות הכי טובות... שהרי אלה ילדים. ובלבד שההורה, מטפל בכך מיידית. הבעיה היא שלעיתים ילדים הופכים את בית הכנסת למגרש משחקים קולני, תוך ריצות, קפיצות וצעקות, מתוך חדוות משחק טבעית,

וההורים שקועים עד עומק נשמתם בתפילה, או לא עלינו במחשבות אחרות, ומתעלמים מכך... לא על הבל פה זה של תינוקות אמרו חז"ל, שהעולם עומד.

"פורץ גדר ישכנו נחש" ? לא תמיד.

כידוע הסתיימו להן עבודות כיכר סעד. בימים אלה, מסיימים לטפל בגינון. ההמשך לא ברור. בנימין סלנט ואנוכי נסענו לפגישה במע"צ (החברה הלאומית לדרכים בע"מ), בנוגע לכניסה לסעד, ובעיית חציית הכביש. לשמחתי אנו לא עומדים בקריטריונים שלהם לטיפול בטיחותי (10 תאונות בשלוש שנים האחרונות...). הובהר לנו בלשון עדינה אך חד-משמעית שאין על מה לדבר, אלא אם השר/המנכ"ל יתנו הוראת שעה. לשם כך אנו מקווים להיעזר בראש המועצה שאמור להיפגש עם השר בקרוב. פנייתנו השניה, בדבר פתיחת פרצות בגדר הבטיחות המקיפה את הכיכר, על מנת שחברינו יוכלו להשתמש בתחנות, נענתה ביתר חיוב. עדיין לא בוצע דבר, ואיננו רוצים לפרוץ את הגדר בעצמנו, על כן נמשיך להמתין. בינתיים מושה"ל הבלתי-נלאה, שהפך למנהל העבודה בכיכר, אם לא כמעט לשריף האזורי, סידר גשר בטון ומעקות מעל תעלת הניקוז הצמודה לכביש באיזור התחנה של הכיכר. יישר כוח למוש"ל.

משפחתון הדר.

שמו נאה לו, והוא נאה לשמו. בשנים האחרונות הוא כובש לעצמו שם כמסגרת חינוך מהשורה הראשונה. הקיץ ניפרד מהזוג המסור אבישי וצורית בן יעקב, שניהלו את המקום בשנים האחרונות עם כל הלב וכל הנשמה. את מקומם יתפסו אלעד וחוה רובין, המגיעים אלינו מהגליל, ומן הסתם עורכת "עלים" עוד תזכה אותנו בהמשך בראיון עומק עם הזוג החדש. השבוע זכינו לביקור של נציגת קרן מארה"ב, שבסיועה יטוסו שלושה מהילדים לארה"ב, למחנה בקיץ. איתה הגיעו לביקור חברי הנהלת המפעל להכשרת ילדי ישראל אשר מממן ומפקח על המשפחתון. הביקור היה מחוות סיום מרגשת לשלוש שנות העבודה של הזוג. רחשי התודה העמוקים שהביעו הילדים, הן לזוג, הן לקיבוץ ולמשפחתון, שקפו את תחושת הבית העמוקה שהם חשים כאן. ביום חמישי בערב-מסיבת סיום צנועה, ופרידה. נאחל מכל הלב, למשפחת בן-יעקב, הרבה הצלחה בהמשך דרכם, ובטוחני שבכל מקום אליו יגיעו, יעניקו את רוחב ליבם כפי שעשו בסעד.

60 שניות על

א. כידוע, החל משנה זו, הקיבוץ מבטח את חבריו בביטוח רפואי נוסף (הראל). סברנו שנכון להציע זאת גם לגבי צעירנו שבעצמאות כלכלית, בתשלום מינימלי של 17 ₪ לחודש לאדם. הפרטים פורסמו בעבר. צעירים שאינם מעוניינים בכך מתבקשים להודיע לבוקי, ושםם ייגרע מרשימת המבוטחים.

ב. אליעזר נהיר מבקש להודיע שהוא הפסיק את כל פעילותו בנושא חוקה למדינה מסיבות שונות. פרטים אצלו.

ג. כמו תמיד- שמח בסוף - חתונות: התבשרנו על שתיים-

עמר נוריק עם בח"ל יפעת שמלצר מרמת פולג, אחרי סוכות.

מרים אבירם עם בח"ל עופר סיגלי מחיפה, בסביבות חנוכה.

מזל טוב למשפחות וירבו שמחות ...

את life, את life!